

[Hans Hansen (Rørby).]

at hvis det havde toldærinde, kunne det komme og banke på døren hos det konservative folkeparti. Jeg vil gerne have klarhed over, om det virkelig er meningen, at man tænker på et sådant ægteskab med hensyn til told mellem det konservative folkeparti og socialdemokratiet. Det var da interessant at vide, om socialdemokratiet som frihandelsparti går på den galej. Jeg gad vide, hvad dets vælgere vil sige, hvis man vil fordyre varerne for befolkningen mere, end man har gjort i forvejen.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Der er al god grund til at søge dette møde afsluttet i overensstemmelse med de aftaler, der på forhånd er truffet. Jeg skal derfor afstå fra at gøre flere bemærkninger til den økonomiske del af den diskussion, der har været. Der er kun en enkelt bemærkning, jeg må gøre til det ærede medlem hr. Erik Eriksen i anledning af diskussionen om de færøske forhold.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen har misforstået tingene, hvis det ærede medlem mener, at den færøske lagmand overfor mig havde rekvireret politiassistance. En sådan anmodning om assistance hervedefra har ikke foreligget. Den færøske lagmand har i de samtaler, der har fundet sted, været tilfreds med det tilsagn, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen, da han var statsminister, har givet, om, at når de færøske myndigheder kommer til de danske myndigheder og anmoder om hjælp — også politimæssig hjælp — i en given situation, er det en selvfølge, at de danske stiller sig til politimæssig disposition.

Løvrigt kan jeg minde om den forhandling, vi havde i statsministeriet; det fremgik af min redegørelse, at samtlige tilstedeværende færøske repræsentanter lovede mig at gøre et sidste forsøg på at få sagen løst ved samarbejde med de lokale instanser. Jeg tror, det ærede medlem er helt enig med mig i, at det ud fra ethvert synspunkt vil være i rigets interesse, at indgriben med politimæssig assistance fra dansk side undgås, og at det færøske hjemmestyre ikke debuterer med at måtte opgive at løse en strid, der er, jeg havde nær sagt, så banal. Vi ønsker altså at overlade sagen til de lokale

myndigheder, og det må så påhvile hjemmestyret at finde en ordning.

De øvrige bemærkninger, jeg kunne have at gøre, skal jeg afstå fra. Jeg burde måske give det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard en undskyldning. Han bebrejdede mig, at jeg havde taget talen om den liberale front for alvorligt. Det har jeg aldrig gjort; da det blev taget op fra anden side, har jeg været inde på det, men taget det alvorligt har jeg ikke.

A. C. Normann: Jeg takker den højtærede finansminister for det svar, han gav på mit spørgsmål vedrørende de 64 mill. kr., der hidrører fra dollarpræmieringen. Jeg er lidt utilfreds med, at den højtærede minister ikke kommenterede spørgsmålet om den måde, staten har anbragt disse betydelige midler på. Når den højtærede finansminister siger, at nu ordner spørgsmålet om renterne sig ved, at midlerne føres over fra de private banker til nationalbanken, er det jo tilfredsstillende, fordi det viser, at den ordning, der efter finansministerens opfattelse bør tilstræbes, også gennemføres. Men jeg synes jo nok, at det drejer sig om store penge, og derfor rettede jeg det spørgsmål til den højtærede minister, hvordan det kunne gå til, at det er gået over så lang en periode. Jeg forstår godt ministerens bemærkninger om, hvordan denne sag opstod, hvilke vanskeligheder der var, om nationalbankens holdning og alt det; men hvordan det kan gå til, at man i så lang en periode udlåner så betydelige midler helt gratis, forstår jeg ikke. Der ligger jo i virkeligheden heri et meget betydeligt tilskud på flere millioner kroner til en eksklusiv kreds af store virksomheder, som er overordentlig velfunderede, og som har styrket deres stilling meget i de sidste åringer. Foruden den fordel, som disse virksomheder, altså bankerne, får ved, at de har statens penge gratis til rådighed og kan låne dem ud til 7—8 pct., har de den fordel, at de ved køb og salg af tilsagn får 1/4 pct. i provision.

Der var en anden navnkundig bank her i landet, den i Ebberrød. Den var fornuffigere i sin politik, for den lånte dog ud til en rente, der lå på halvdelen af det, den selv gav for indskuddene. Det er ligefrem et helt forbillede for den bankvirksomhed,